

MŪSŲ LIETUVA

NR. 13 (1548) — SEMANÁRIO — 1978 M. BALANDIS — ABRIL 6 D. — 3,00 kr
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Girtaujanti tauta - neatspari

Okupuotos Lietuvos pagrindžio "Aušra" kreipiasi į dvasiškiją, inteligentus ir visa tautą

Devynioliktame amžiuje tarp kitų Lietuvos naikinimo priemonių, naudojamų carinės Rusijos, didelį vaidmenį vaidino alkoholis. Vien Kauno gubernijoje buvo išgerta 1,835,584 kibirai degtinės per metus ("Mokslas ir Gyvenimas", 1975, nr. 5). Tik kilnių asmenybių dėka, kurių priekyje stovėjo vysk. M. Valančius, 1858 m. gimė ir įsigalėjo blaivybė, sugriovusi tautos naikintojų kėslus ir sudariusi tvirtus pagrindus jos atgimimui.

Nors nuo to laiko prabėgo daug metų, tačiau ir vėl lietuvių tauta, kaip ir kitos tarybinės tautos, skandinamos alkoholyje. "Tiek girtų niekur nemačiau" ("Tiesa", 1976. III. 11). Iš tikrųjų Lietuva dar niekad nematė tiek girtų, kiek jų šiandieną sutinkame besimokančio jaunimo, mūsų inteligentijos ir visos liaudies tarpe.

Alkoholio sunaudojimas kasmet auga sparčiais tempais. Antai, 1940 m. vienas Lietuvos gyventojas per metus išgėrė 2,2 litro degtinės, 1969 tas pats gyventojas išleido 111 rublių, 1970 — 116 rublių, 1975 — 160 rublių, o pernai Širvintų rajono vienas gyventojas išleido 180 rublių. 1975 m. išgertą alkoholį, pavertus į degtinę, vienam gyventojui tektų apie 20 kg, o visai Lietuvai apie 60,000 tonų arba 6 milijonai kibirų per metus.

1975 m. Švedijoje įvykęs tarptautinis medikų suvažiavimas konstatavo, kad kiekvienas, išgeriantis per mėnesį apie 1000 gramų alkoholio, reikalingas kruopštaus medicininio gydymo ("Švyturys", 1975, nr. 23).

Remiantis minėtais autoritetingais duomenimis, beveik visa mūsų tauta gydytina! Iš šios katastrofiškos padėties nelengva išeiti, bet iš jos išsivaduoti reikia nedelsiant, nes alkoholis

visapusiškai ir labai smarkiai naikina asmenybę, tautą ir Bažnyčią. Šis naikinimas pasireiškia įvairiais būdais.

Pirmiausia — naikina fiziškai. Jo poveikyje gimsta fiziniai ir protiniai degeneratai, paliegėliai ir invalidai. Piktnaudojantieji alkoholi, sveikieji palaiptinami, padaromi nedarbingais, ligoniais, našta šeimai ir visuomenei. Išgeriančio žmogaus kepenys sutrinka, nuolat perkrauta širdis atrofuoja, smarkiai vystosi sklerozė, žmogų ištinka nerviniai paralyžiai, infarktai ir kitokios organų traumos. O kiek alkoholio aukų nusineša įvairios autokatastrofos, traumos fabrikuose, gamyklose ir t.t.

Be fizinio naikinimo alkoholis dar labiau žlugdo žmogų dvasiškai. Mūsų girtoje visuomenėje plinta muštynės, žudynės, chuliganizmas, išprievartavimai, venerinės ligos, šeimų skrybys, vaikų žalojimas ir kitos nelaimės. Alkoholis doriausius žmones paverčia nusikaltėliais. Jo poveikyje gimsta psichiškai nesveiki, silpnapročiai ir bepročiai vaikai. Besivystantys genijai dėl alkoholio žūsta neįvykdę Apvaizdos jiems skirtos tikslų. Girtuokliavimas pradžioje ir sunaikina gražiausius šitiktinimus ir idealus. Nuo neatmenamų laikų alkoholis tarnauja dirbančiųjų žiauriausiam išnaudojimui. Jo savikaina labai maža, o girtuoklis už ją atiduoda visas santaupas. Faktiškai dabar vadinamoje tarybinėje Lietuvoje dirbama tik dėl degtinės. Vien per 1975 m. tarybinė valdžia iš dirbančiųjų paėmė virš 500 milijonų rublių! Ir dabar valdžia ne tik kad nekovoja su girtuokliavimu, bet priešingai, už išpildytus alkoholio pardavimo planus moka premijas. Jei ne pajamos už parduodamą degtinę, tai vyriausy-

Baltiečių moterys, pasipuošusios tautiniais drabužiais, Kanados parlamento rūmuose, kur buvo suruoštas šeštasis baltiečių vakaras 1978. III. 1. Iš kairės: estė Eleri Taula, latvė Anda Sprudza, lietuvė Gina Čapkauskienė - Capkas

"A Igreja precisa ampliar sua atuação"

O cardeal-arcebispo de São Paulo, D. Paulo Evaristo Arns, disse, ontem, que o presidente Carter está muito preocupado com a posição da Igreja Católica diante dos problemas que afligem as minorias étnicas em todo o mundo. "Carter entende que a Igreja está muito acomodada diante de certos problemas, pois, em alguns países, as mino-

rias étnicas são impedidas de cultivar sua língua, tradição e mesmo de seguir sua religião. Ele acha que a Igreja Católica, em muitos lugares, não faz tudo o que podia fazer em defesa desses direitos".

Embora existam problemas de minorias étnicas no Brasil, D. Paulo explicou que citou como exemplo o caso dos eslovenos na Áustria, para que não se pensasse que se referia a problemas brasileiros. "O caso dos índios é muito grave, gravíssimo, mas brasileiro, responsabilidade nossa. É um problema nosso que deveremos resolver. Por isso, não o levei ao presidente dos Estados Unidos", disse o cardeal.

○ ESTADO DE S. PAULO
1 DE ABRIL DE 1978

bė neturėtų pinigų išmokėti atlyginimus.

Paralyžuodamas pavergtųjų sąmonę, alkoholis atlieka puikią paslaugą savo šeiminiškams, tautų asimiliuotojams ir jų žudikams. Dvasiškai suluošinti alkoholikai parduoda ne tik savo šeimas, tėvus ir motinas, bet ir net negimusią tautos ateitį.

Tad, brangus Broli Dvasiški, Inteligente ir Darbininke, ku-

ris moki mylėti savo Tėvynę, kuris sugebi jos neapleisti pačiais tragiškiausiais momentais, išgirst šį kvietimą ir pradėk kovą su alkoholizmu, kuris naikina mūsų tautą. Būk jos gelbėtojas! Visi rikiuokimės į blaivinkų gretas. Mūsų būsimųjų kartų, mūsų Tėvynės labui būkime blaivūs ir tautiškai susipratę!

Tėvynės mylėtojai
"Aušra" 1977 m. 5 nr.

IŠ "LKB KRONIKOS" ARCHYVO

Kunigų-kankinių sąrašas

PANEVĖZIO VYSKUPIJO S KUNIGAI, NUŽUDYTI ARBA KENTĖJĘ KALĖ JIMUOSE IR SIBIRE

Nužudyti 1941 metais:			
1. Kun. Šveikauskas Benediktas	— nužudytas Ro- kiškio mieste, rajono įstaigo- je.	6. Kan. Butvila Vladas	suimtas — 1950 grįžo — 1955 mirė — 1961
2. Kun. Baltrymas Stasys	— nužudytas Za- rasuose.	7. Kun. Juodelis Mykolas	suimtas — 1950 grįžo — 1956 mirė — 1968
3. Kun. Didžiokas Vladas	— paimtas iš Pa- nevėžio kated- ros ir nužudy- tas	8. Kun. Matulis Jonas	suimtas — 1947 grįžo — 1952 mirė — 1967
		9. Kun. Bubas Jonas	suimtas — 1951 grįžo — 1955 mirė — 1969
Nukankinti kalėjimuose ar Sibiro lageriuose:		10. Kun. Matelionis Juozapas	
1. Kun. Liepa Petras	suimtas — 1949 mirė — 1955	11. Kan. Rauba Petras	suimtas — 1947 grįžo — 1956 suimtas — 1957 grįžo — 1962 mirė — 1974
2. Kun. Rauba Antanas	suimtas — 1947 mirė — 1951	12. Prel. Šidlauskas Povilas	suimtas — 1949 grįžo — 1956 mirė — 1973
3. Kun. Čiplys Kazys	suimtas — 1949 mirė —	13. Kan. Danys Jurgis	suimtas — 1949 grįžo — 1956 mirė — 1977
4. Kun. Beinoravičius Balys	suimtas — 1950 mirė —	14. Kun. Spudas Gasparas	suimtas — 1950 grįžo — 1956 mirė — 1960
5. Kun. Margevičius Petras	suimtas — 1949 mirė —	15. Kun. Laurenčikas Juozas	suimtas — 1949 grįžo — 1954 mirė — 1965
6. Kun. Žakevičius Antanas	suimtas — 1950 mirė — 1955	16. Kun. dr. Čepėnas Juozas	suimtas — 1951 grįžo — 1954 mirė — 1976
Kunigai, grįžę į Lietuvą iš Rusijos kalėjimų ir Sibiro lagerių su palaužta sveikata, ir čia mirę:		17. Kun. Rėkašius Liudas	suimtas — 1947 grįžo — 1954 mirė — 1966
1. Kun. Šimašis Kostas	suimtas — 1950 grįžo — 1955 mirė — 1955	18. Kun. Masilionis Stasys	suimtas — 1945 grįžo — 1955 mirė — 1962
2. Kun. Mikelinskas Kazys	suimtas — 1947 grįžo — 1956 mirė — 1957	19. Kun. Silickas Mykolas	suimtas — 1949 grįžo — 1955 mirė — 1970
3. Kun. Šimonėlis Jurgis	suimtas — 1950 grįžo — 1956 mirė — 1957		
4. Kun. Lomanas Juozas	suimtas — 1952 grįžo — 1956 mirė — 1959		
5. Prel. Karosas Mykolas	suimtas — 1951 grįžo — 1954 mirė — 1955		

(Bus daugiau)

POGRINDŽIO LEIDINIAI

Iš okupuotos Lietuvos išeivi-
jos lietuvių laikraščių redakcijas
pasiekė "Lietuvos Katalikų Baž-
nyčios Kronikos" Nr. 28 ir Nr.

29, o taip pat Aušros Nr. 7
(47). "L.K.B. Kronikos" Nr. 28
informuojama ir apie kitus po-
grindžio leidinius.

"Tiesos kelias". Birželio mė-
nesį pasirodė šio leidinio 4-
sis numeris. Leidiny keliama ak-

tualūs kunigų gyvenimo klausi-
mai. Labai būtų gera visiems
Lietuvos kunigams susipažinti
su straipsniu "Kokį norėčiau
matyti kunigą".

-o-

"Rūpintojėlis". 1977 gegužės
mėnesį išėjo pagrindų naujo lei-

dinio "Rūpintojėlis" 1-sis nume-
ris. Įžangoje rašoma: "Jus aplan-
ko "Rūpintojėlis". Šį vardą jis
pasirinko, nes yra užsibrėžęs
gaivinti ir skleisti tas vertybes,
kurias simbolizuoja prie Lietu-
vos kelių rymojes Rūpintojėlis".
Daugelis skaitytojų šį leidinį su-
tiko šiltai, tik pageidauja, kad
būtų aktualėsnis, daugiau liestu
jaunimo problemas ir išeitų di-
desniu tiražu.

-o-

"Laisvės šauklys". 1976 gegu-
žės mėn. išėjo visuomeninis
laisvųjų lietuvių laikraščio
"Laisvės šauklys" 1-sis numeris.
Iki šiol yra išėję šeši šio laik-
raščio numeriai. Laikraštis eina
labai mažu tiražu. "Tegul šie
puslapiai bylos apie negęstantį
tautos laisvės ilgesį, apie pastan-
gas tų žmonių, kurie neįma-
nomiausiomis sąlygomis tęsia
laisvųjų lietuvių tradicijas", —
rašo leidinio redakcija 1-me
numeryje.

-o-

"Dievas ir Tėvynė", Jau yra
išėję šio leidinio 4 numeriai.
Paskutiniame numery spaus-
dinami du Nijolės Sadūnaitės
laiškai iš lagerio, kun. Antano
Yliaus pareiškimas LTSR proku-
rorui, reikalaujant išimti iš apy-
vartos šmeižikiškus straipsnius
ir knygas "Netiesą sakote, ku-
nige!", "Antiliaudiniu keliu" ir
"Klasių kova Lietuvoje 1940-
1951 metais", kuriose yra ap-
šmeižtas pareiškimo autorius
kun. A. Ylius. Leidinio 32 pus-
lapius užima straipsnis "Krikš-
čionių ir bedievių inkvizicijos".
Jame gana išsamiai nušviesta
viduramžių inkvizicijos ir patei-
kiami duomenys, kiek aukų pa-
reikalavo bedieviškos inkvizici-
jos Hitlerinėj Vokietijoj, Tarybų
Sąjungoj, Kinijoj ir kt. socialisti-
nėse šalyse.

Britai apie persekiojimus Lietuvoj

Londonas. — Britų laikraštis
"Catholic Herald" atspausdino
straipsnį apie dabartinę Lietuvos
katalikų Bažnyčios padėtį. Re-
miantis "Lietuvos Katalikų Baž-
nyčios Kronikos" dokumentine
medžiaga, straipsnyje paneigia-
mi sovietų žinių agentūros "No-
vosti" tvirtinimai, pagrįsti Vil-
niaus arkivyskupijos valdytojo
Česlovo Krivaičio pareiškimais,
esą Lietuvoje katalikai nesą per-
sekiojami ir gali laisvai išpažin-
ti savo tikėjimą. "Lietuvos ku-
nigų ir pasauliečių tikinčiųjų ko-
lektyviniai skundai akivaizdžiai
paneigia šiuos tvirtinimus ir liu-
dija skaudžią Lietuvos tikinčiųjų
diskriminaciją", — rašo laikraštis.

PRANEŠIMAS IŠ IZRAELIO

“Šalin okupantų konstitucija!”

1977 m. spalio 10-sios įvykiai Vilniuje buvo “Tėviškės Žiburiose” nušviesti kaip sportinio incidento išdava. Tai tam tikru laipsniu menkina šio masinio protesto veiksmo reikšmę.

Prieš kurį laiką į Izraelį atvyko kauniečiai — muzikos mokytoja Mina ir inžinierius Michaelis Kublanovai, su kuriais man teko plačiau pasišnekėti apie dabartinę padėtį Lietuvoje apskritai ir konkrečiau apie spalio 10-osios dienos protesto demonstraciją Vilniuje. Mina Kublanovienė, kokių 30 metų moteris, gimusi Irkutske Lietuvos žydų-tremtinių šeimoje, atsitiktinai tą atmintiną dieną buvo Vilniuje ir savo akimis regėjo masinę demonstraciją, žygiavusią Lenino (Gedimino) prospektu į sostinės centrą. Pagrindinis demonstrantų šūkis, anot Minos Kublanovienės pasakojimo, buvo “Šalin okupantų konstitucija!”

Reikėtų skaitytojams priminti, kad tomis dienomis Maskvoje posėdžiavo TSRS aukščiausios tarybos sesija, svarsciusi bei, kaip dera “laisviausioje” ir “demokratiškiausioje” raudonosios Rusijos imperijoje, vienbalsiai priėmusi naująją konstituciją.

Naujoji Sov. Sąjungos konstitucija “įstatymiškai” įtvirtina Pabaltijo valstybių aneksiją. Tai neabejotinai sukėlė demonstrantų — spalio 10 dienos riaušių dalyvių (ir reikia manyti, kad ne tik jų) pasipiktinimą. Iki šiol veikusi vadina moji Stalino konstitucija buvo priimta 1936 m., kai Lietuva, Latvija ir Estija buvo nepriklausomos valstybės. Atseit, Pabaltijo tautų atstovai už Stalino konstituciją nebalsavo.

Riaušių Vilniuje tikslas — pademonstruoti visam pasauliui, kad aukščiausiosios tarybos deputatai, tariamai atstovaujantieji Lietuvai, anaiptol neišreiškia savo rinkėjų valios ir balsuoja pagal iš anksto paruoštą scenarijų.

Futbolo rungtynės tarp Vilniaus “Žalgirio” ir Smolensko “Iskros” buvo tik patogi proga legaliai sutelkti gausią minią drąsiam ir ryžingam veiksmui prieš konstitucinę komediją. Tai jau ne be pirmas kartas, kai įvairiausių kryptių politinės jėgos, veikiančios pogrindyje, panaudoja atitinkamomis progomis sporto varžybas demonstrantų telkimui ir masinių veiksmų prieš okupantus rengimui. Panašus protesto veiksmas buvo sumaniai orga-

nizuotas Kaune 1960 m. liepos mėnesį sovietinės Lietuvos dvidešimtmečio išvakarėse. Kaune kaip tik tą dieną viešėjo TSKP CK politinio biuro narys M. Suslovas, ne be pagrindo pramintas antruoju Murāvjovu korigu. Kauno sporto halėje tą dieną įvyko Lietuvos-Uzbekijos bokso varžybos, pasibaigusios masine protesto demonstracija ir kruvinu susidūrimu su milicija bei skubiai iškvieštais kariuomenės daliniais. Beje, kariuomenės daliniai ir šį kartą spalio 10 d. slopino riaušes Vilniuje, nes milicija nesugebėjo išvaikyti gausių demonstrantų. Pats faktas, kad kariuomenė panaudojama prieš civilius gyventojus yra geriausias Lietuvos okupacijos įrodymas, paneigiantis juokingą tvirtinimą

Lietuvos vėliava nepatinka sovietams

Sov. Sąjungos raštas Hamiltono burmistrai • Jaunosios kartos pažiūra į Lietuvos ateitį •

HAMILTON, ONT. Lietuvos nepriklausomybės atstatymo minėjimas Hamiltone buvo pradėtas Mišiomis AV šventovėje. Pamaldas laikė ir patriotinį pamokslą pasakė prel. J. Tadaraukas. Mišios buvo užbaigtos “Libera” ir Tautos himnu. Taip pat Faith liuteronų šventovėje, kurioje meldžiasi daug Hamiltono lietuvių evangelikų, Otono Stasiulio dėka kanadietis kunigas pamokslė priminė Lietuvą, prašydamas melstis už kenčiantį kraštą, okupuotą Sov. Sąjungos.

Burmistro žodis

Iškilminga akademija įvyko Scott Park gimnazijos auditorijoje. Ją pradėjo apylinkės valdybos vicepirm. M. Gudinskas, kviesdamas programos pranešėja V. Stanevičienę. Po vėliavų įnešimo, Kanados himno, prel. J. Tadarauko invokacijos ir pirm. K. Deksnio trumpo sveikinimo

kalbos Hamiltono m. vardu sveikino burmistras Jack MacDonald, perskaitydamas raštą, skelbiantį Lietuvai bei palinkėdamas lietuviams susilaukti laisvės dienų. Burmistras taip pat pranešė, kad jis gavo iš Sov. Sąjungos ambasados Otavoje raštą, kuriame ji reikalaujanti Sov. Sąjungos ribose esančių respublikų tautų laisvės proklamaciją Hamiltone neskelbti ir nekelti miesto rotušėje jų vėliavų. Tuo reikalu miesto burmistro atsakymas buvo neigiamas.

Pertraukos metu “TŽ” korespondentui teko tuo klausimu kiek plačiau išsikalbėti. Miesto burmistras J. MacDonald dar kartą patvirtino, kad jis tokį raštą iš Sov. Sąjungos ambasados gavo ir pareiškė, kad jis gyvena laisvame krašte, yra Hamiltono šeimininkas ir svetimi asmenys jam negali įsakyti kaip reikia elgtis. “Aš jiems ir atsakiau — go to hell”, — pareiškė burmistras. “TŽ” korespondentas paklausė: “Ar galiu parašyti tai lietuviškame laikraštyje?” “Taip — atsakė burmistras — parašykite, kad aš jiems pasakiau go to hell”.

Parlamento atstovas L. Alexander, miesto tarybos narė Ford, latvių ir estų atstovai linkėjo laisvės Lietuvai. Ta proga apyl. valdyba parlamentarui ir burmistrai įteikė J. Daumanto anglų kalba knygą “Fighters for Freedom”.

Viktoro Nako kalba

Pagrindinę kalbą pasakė jaunosios kartos veikėjas Viktoras Nakas iš Vašingtono, žvelgdamas į Vasario 16 minėjimo iškilmes, į būsimą Lietuvą jau išėivijos jaunuolio akimis. Girdi, Lietuva, egzistavusi tarp 1918-1940 m., jaunuoliams yra mirusi. Jaunimas kaikuriuose kolonijose nelanko Vasario 16 minėjimų — jau nusi-

esą lietuvių tauta pati savanoriškai išsivadėjusi savo valstybingumo ir nepriklausomybės.

Inž. Michaelis Kublanovas papildė savo žmonos pasakojimą faktais apie okupantų milicijos veiklą Kaune. Kasmet a.a. Kalantos susideginimo metinių dieną Kauno milicija ir įgula sustiprintai patruliuoja miesto gatves ir prisidengusios įvairiomis dingstimis draudžia jauniui į miesto sodą bei būriuotis Laisvės alėjoje.

Inž. Michaelis Kublanovas yra nuomonės, kad Lietuvoje veikia giliai paslėptas pogrindis, vadovaujantis ir organizuojantis lietuvių tautos kovą prieš rusų okupaciją. Į mano klausimą, ar matęs atsisaukimų, nelegaliai leidžiamų laikraščių, iškeltų trišpalvių vėliavų, Michaelis Kublanovas atsakė neigiamai, čia pat pabrėžęs, kad labai galimas dalykas, anksčiau ar vėliau tokių pasipriešinimo pasireiškimų Lietuvoje bus apstu.

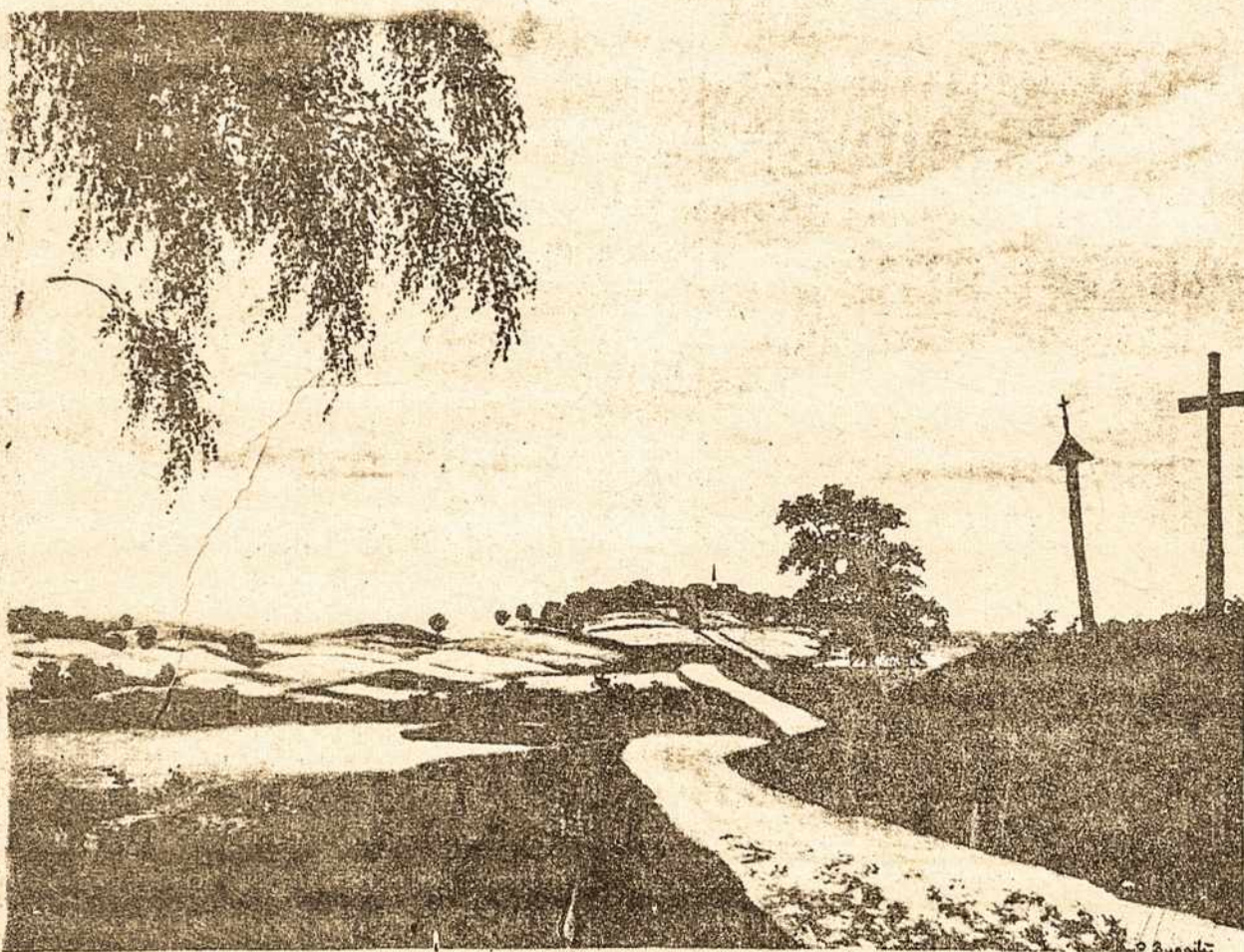
Jigaelis Bar-Amas

CURSO DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP.

bodo klausytis prisiminimų apie tai, kas buvo, nes “anų dienų” niekad nesugrąžinsime. Jaunimas į ateitį žiūri visai kitom akim ir Lietuvą mato kitokią — be partijų, be “Pienocentro”... Tuo tarpu vyresnės kartos atstovai, neišleidžia į gilesnes diskusijas, bijodami skaudžių išvadų. Vyresnės kartos atstovų tarpe trūksta kritiškos analizės, esą gal ir net nepatriotiška nuodugniau tirti mūsų laisvės kovos sistemą. Išėivijos ateitis liūdna (jai reikia naujos emigracijos bangos), bet nebeviltiška. Neužtenka vien senų šūkių, kurie nebeatitinka šių dienų realybės. Neužtenka vien noro jieskoti naujų veiklos metodų ir modifikuoti kai kuriuos nusistatymus. Tradicija ir ateities perspektyva yra du reikalingi elementai tikrovės pažinimui ir nepriklausomybės kovos kelio grindimui. 1918 m. Lietuvos nepriklausomybę paskelbė žmonės, kurie gerbė Lietuvos praeitį ir turėjo Lietuvos ateities viziją. Esą anie Lietuvos tarybos nariai mums palinkėtų kiekvieną Vasario 16-tąją ne tik priminti nepriklausomos Lietuvos garbinimą praeitį, bet kartu linkėtų mums spręsti ateities veiklos problemas.

K. Baronas

Tėviškės Žiburiai

Išėivija permazai rūpinasi kaliniais

Sovietų disidentu Jurio Vudkos pokalbis su baltiečių atstovais Toronte

Š.m. sausio 5 d. Kanados Baltiečių Federacijos vadovybė Toronto Estų Namuose surengė pokalbį su neseniai Vakarų pasiekusiu sovietų disidentu J. Vudka ir jo žmona Hanna. Jiedu gyvena Izraelyje ir šiuo metu lanko įvairias Š. Amerikos ir Europos vietas.

Pokalbio pradžioje buvo parodytas filmas, pagamintas iš slaptai išgabentų filminių fragmentų, dokumentinių nuotraukų ir laisvę pasiekusių buvusių sovietų kalinių pasakojimų. Tai šurpą keliantis filmas, pagamintas Izraelyje. Jį matė jau apie 20 milijonų žmonių laisvajame pasaulyje. Tikimasi, kad jį pamatys televizijoje ir kitais būdais visas laisvasis pasaulis.

Po pusvalandį trukusio filmo rodymo J. Vudka per savo vertėją žmoną atsakinėjo į klausimus. Paaiškėjo, kad J. Vudka buvo suimtas 1969 m. Riazanėje, kur studijavo radijo technologiją. Buvo apkaltintas organizavimu pogrindžio veiklos, savišalios raštų gaminimu. Gavo septynerius metus koncentracijos stovyklose bei kalėjimo. Atlikęs bausmę, buvo paleistas ir netrukus gavo leidimą emigruoti Izraelin. Tokį leidimą gavo užsienio spaudimo dėka. Iš-tisus 7 metus už jo laisvę kovojo žydų organizacijos laisvajame pasaulyje. Jis yra parašęs knygą ukrainiečių kalba. Ji busianti išleista šiais metais. Taip pat ji busianti atspausdinta ir kitomis kalbomis.

— Ar šis filmas yra patikimas, autentiškas? — paklausė vienas pokalbio dalyvių.

— Be jokios abejonės, absoliučiai patikimas. Vaizduoja dabartinę sovietinių kalinių būklę.

— Ar po Helsinkio ir Belgrodo konferencijų, kur taip stipriai buvo pabrėžtos žmogaus teisės, būklė nepagerėjo Sov. Sąjungoje?

— Sov. Sąjungos gyventojai nejaučia jokio palengvėjimo. Terroras prieš disidentus dargi paastrėjo. Kol vakariečiai rems Sov. Sąjungą ekonomiškai, niekas nesitiki pagerėjimo žmogaus teisių srityje. Tik vakariečių spaudimas galėtų priversti sovietus atleisti varžtus. Jei vakariečiai ir toliau rems Sov. Sąjungą, nesulaikys komunizmo prie Elbės, turės kovoti su juo savo kraštuose.

— Kaip galima padėti sovietiniams kaliniams iš užsienio?

— Visų pirma reikia sužinoti kalinio pavardę ir adresą. Tada pradėti viešą akciją laisvo-

jo pasaulio spaudoje ir politiniuose sluogsnuose. Kai kurio nors kalinio pavardę pasidaro žinoma laisvajame pasaulyje, jo būklė pagerėja. Taip buvo mano atveju, taip yra ir su visais kitais. Kai saugumiečiai pajunta, kad už tą ar kitą kalinį kovojama laisvajame pasaulyje, nedaroma jo sunaikinti. Pvz. ukrainietį Morožą jie seniai būtų sunaikinę, bet triukšmas Vakaruose nuo to sulaukė. Ypač svarbu paveikti komunikacijos priemones — spaudą, radiją, televiziją, kad skelbtų sovietinių kalinių pavardes bei jų kančias. Taip pat reikia rašyti peticijas savo kraštų vyriausybėms, politikams, kad jie savo keliu kreiptųsi į Sov. Sąjungos vyriausybę. Neuzmiršti ir laišku bei siuntinių kaliniams. Tiesa, neviską kaliniai gauna, bet apie 70% pasiekia adresatus. Šioje srityje reikia rizikos ir nuolatinio spaudimo visais galimais būdais. Taip daro laisvojo pasaulio žydų organizacijos.

— Ar yra vilties, kad būklė Sov. Sąjungoje pagerės, ir jos pavergtos tautos atgaus laisvę?

— Galimas dalykas, būklė Sov. Sąjungoje pasikeis, bet kuria linkme, nežinia. Šiuo metu

Sov. Sąjunga išgyvena ekonominę, dvasinę ir karinę krizę. Ekonominė sistema gerokai sušlubavo, prarado kontrolę ir pasidarė neveiksminga. Jaučiama netgi anarchija, kurios neįstengia apvaldyti esamoji kontrolė. Karinėje srityje nuolat jaučiama Kinijos grėsmė. Jei pastaroji pultų, lengvai sudorotų Sov. Sąjungą. Dvasinėje srityje jaučiama tuštuma — į komunizmą kaip idėją niekas nebetiki, neišskiriant nė L. Brežnevo, o naujų idėjų tebejieškoma. Tokioj būklėj galimas pasikeitimas, bet ar jis bus palankus pavergtiems kraštams, abejotina. Mat, dabartinis komunizmas yra rusų imperializmo forma. Gali žlugti komunizmo sistema, bet rusų imperializmas nežlugs. Ir jeigu pajėgs, pavergtų kraštų neatsisakys. O jei ir atsisakys, tai tik trumpam laikui.

— Minėjote siuntinius sovietiniams kaliniams. Kaip juos siųsti, kad jie gautų?

— Kaip minėjau, niekas negali garantuoti, kad kaliniai juos gaus. Iš patirties betgi žinau, kad dalį jų gauna. Reikia nuolat bandyti. Siųsti registruotus siuntinius, ir visus mokesčius sumokėti siuntėjo krašte.

Istorikas prof. SIMAS SUŽIEDĖLIS, "Lituanica" enciklopedijos redaktorius, pasakęs pagrindinę kalbą Vasario 16 minėjime Anapilio saleje Toronte-Mississaugoje vasario 19 d. Jo kalbos klausė per 1000 tautiečių. Kalbėtojas gyvai pavaizdavo sunkią Lietuvos būklę sovietinėje okupacijoje, bet pabrėžė, kad ji nėra beviltiška. Nuotr. K. Baltrūno

— Kokios nuotaikos Baltijos kraštuose?

— Galima lankytis tikrai sostinėse. Taline estai visai nekalba rusiškai. Ten nuvažiuavęs rusiškai gali kalbėtis tik su šunimis ir milicininkais. Jei prašneksi betkuria kita kalba, gausi malonų atsakymą. Blogiausia yra Rygoje, kur didesnė pusė gyventojų kalba rusiškai. Vilnius yra kosmopolitinis miestas. Tautinio judėjimo centras yra Kaunas, kur visi kalba lietuviškai. Antisovietinė rezistencija yra stipriausia Lietuvoje visose srityse.

— Ar būdamas koncentracijos stovyklose bei kalėjimuose sutikote lietuvių bei kitų baltiečių?

— Taip. Jie gyvena atskirose grupėmis ir sudaro lyg ir savo getus. Su jais komunikacija nėra lengva, nes dauguma nemoka rusų kalbos. Esu susitikęs ir kalbėjęs su šiais lietuviškais kaliniais: Petru Plumpu 36-me Permės lageryje, Jonu Kadžioniu, Aleksu Pašiliu (19 lageryje Mordovijoje). Ypač labai persekiojamas P. Plumpa, nes yra religingas žmogus. Labai blogoje padėtyje yra J. Kadžionis, buvęs partizanas, atkalėjęs 25 metus. Tokių asmenų niekur neregistruoja gimtąjame krašte, net neleidžia jame numirti. Jis reikalingas skubios pagalbos. Petras Kavaliukas, taip pat buvęs partizanas, atkalėjęs 25 metus, gyvena Daugpilyje, Latvijoje, o jo tėvai — Lenkijoje. Į savo tėvynę Lietuvą negali grįžti. A. Pašilis yra paleistas, bet serga džiova. Taip pat teko susitikti su kaliniais estais — Mattiku, Vaikmae, Valdmannu, latviais — Gunars Rode, Akselbaumsu ir kitais. Mano parašytoje knygoje nemažai vietos skirta ir Baltijos kraštams.

— Ar baltiečiai kaliniai lageryuose bei kalėjimuose gauna daug pagalbos iš užsienio tautiečių?

— Labai mažai.

Iš šių atsakymų buvo matyti, kad išėivijos baltiečiai permazai rūpinasi kalinių likimu. Šioje vietoje lyg ir piršosi mintis, kad reikėtų pasimokyti šioje srityje iš žydų. Pastarieji toje srityje daug stipriau veikia ir žymiai daugiau laimi.

Baigiant pokalbį, J. Vudka pabrėžė, kad sovietų konc. stovyklose visų tautų kaliniai yra vieningi. Vieningai esą turėtų veikti ir visos tautybės išėivijoje.

Pokalbyje dalyvavo apie 20 asmenų. Jam pirmininkavo Kanados Baltiečių Federacijos pirm. Leivat. Iš lietuvių dalyvavo 3 asmenys. DI.

pasaulio lietuvių jaunimo sąjunga

1573 bloor west, toronto, ont., canada m6p 1a6

DAUGIAU APIE KONKURSA

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga neseniai paskelbė rašybos konkursą viso pasaulio jaunimui nuo 16 – 35 m. amžiaus. Pagrindinis konkurso tikslas yra paskatinti kuo daugiau jaunimo rašyti lietuviškai. Kad visi dalyviai turėtų pilną laisvę kurti ir išreikšti savo mintis, mes nenustatėme nei griežtų temų, nei rašinių ilgio. Viskas yra palikta individo nuožiūrai ir sugebėjimams. Buvo paskelbta, kad konkursas susidaro iš trijų rašymo sričių: beletristikos, pezijos ir žurnalistikos. Tačiau, daugiau mums apie tai padiskutavus, iškilo svarbus klausimas: kaip įtraukti tą jaunimą, kuris beveik visai lietuviškai nemoka? Nors dauguma tokio jaunimo randasi Pietų Amerikoje ir Anglijoje, bet jo netrūksta ir Kanadoje-Amerikoje. Nenorėdami pašalinti ar atstumti to jaunimo, kuris domisi lietuvių kalba, bet dėl vienos ar kitos priežasties nemoka kalbos, nutarėme pridėti dar vieną rašymo sritį.

Ši dvikalbė sritis veikia šitaip: dalyvis parašo irigialų rašinį savo krašto kalba (anglų, ispanų, portugalų, ar kt.) Rašinio turinys turi lietuvišką temą ir turi būti ne beletristinio bet žurnalistinio pobūdžio. Dalyvis tada susiranda žmogų, kuris tą rašinį išverčia į taisyklingą lietuvių kalbą. Dalyvis pasiunčia mums abu rašinius (originalą ir vertimą) su savo vardu ir slapyvardžiu. Komisija įvertins lietuvišką rašinio kopiją pagal turinį ir temos gvildenimą. Premija bus duota rašinio autoriui, tačiau autorius bus laisvas pasidalinti premija su savo vertėju.

Skatiname visą jaunimą dalyvauti bet kurioje šio konkurso srityje. Nors ne visi galės laimėti premiją, tačiau visų dalyvių darbai bus įvertinti. Konkursui pasibaigus, PLJS paskelbs kokius kraštus dalyvavo, o taip pat ir atskirų rašytojų pavardes ir rašinių temas.

Šia proga norime išvardinti vertinimo komisijos narius. Jie yra: prof. dr. R. Šilbajoris, prof. dr. D. Valiukėnaitė, ir jaunas daktarato kandidatas Vytas Mickevičius. Visi trys akademikai gyvena Amerikoje ir turi daug patirties rašyme ir literatūros kritikoje.

LINKIME SEKMĖS VISIEMS KONKURSO DALYVIAMS.

Kristina Parėštytė

PLJS

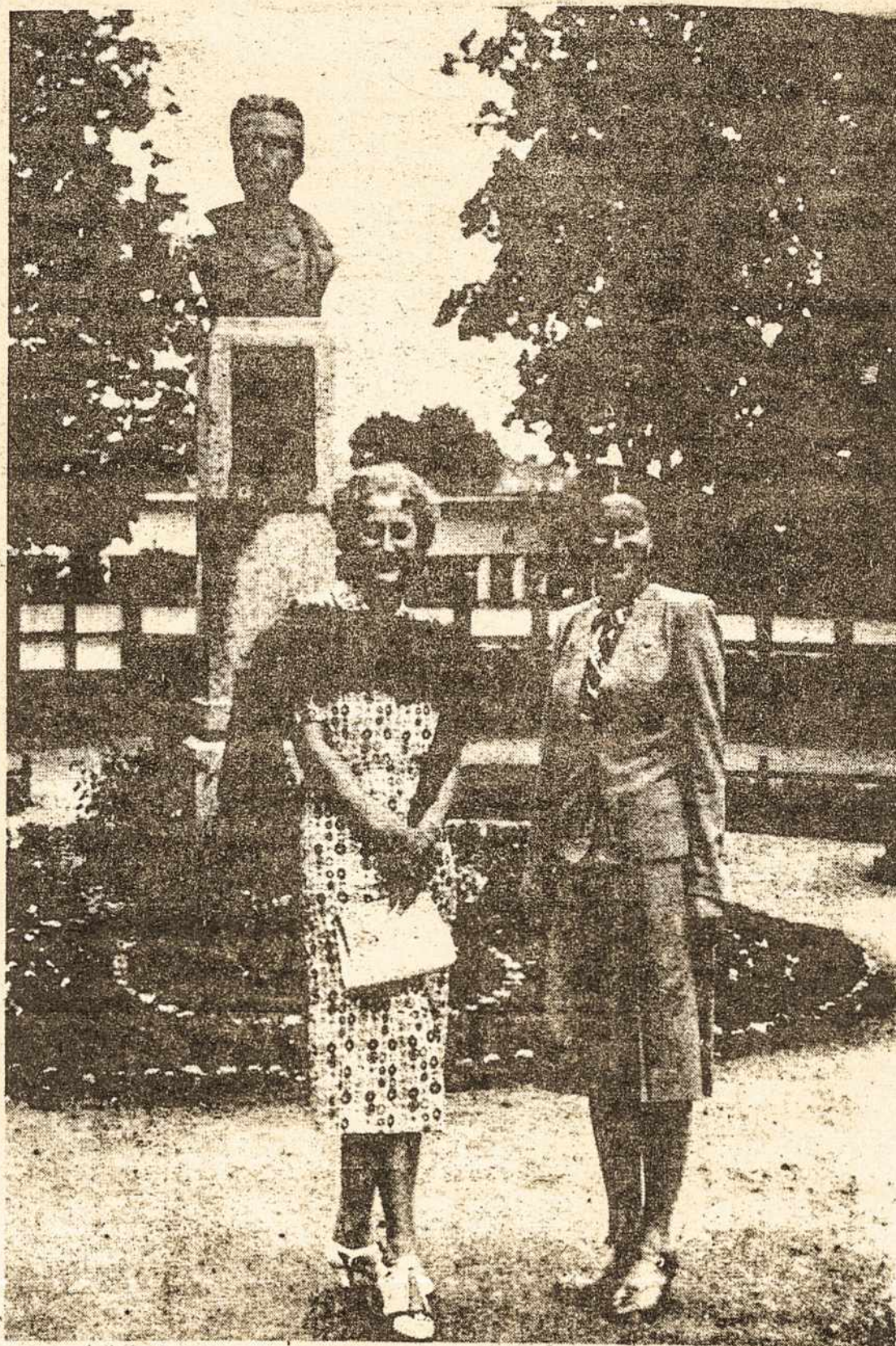
Jūsų laukia pinigai...

Valstybinis Kento universitetas JAV-se paskyrė \$3,200.00 stipendiją lietuviui studentui 1978 metams. Be to, universitetas mokės ir mokslapinigių. Tai reiškia, kad studentas turės primokėti tik \$115 už metų ketvirtį. Stipendija duodama žiemos, pavasario ir vasaros semestrams. Ją gali gauti ir studentai, gyvenantys ne JAV-se. Stipendininko uždavinsys būtų: telkti bei kataloguoti archyvi-

nus lietuvių rinkinius, paruošti lietuvių spaudai informacijas, kalbėti lietuvių grupėms. Pirmenybė duodama rašantiems magistrui arba daktarui darbus lietuviškomis temomis. Sinteresuoti prašomi parašyti apie save bei planuojamas studijas šiuo adresu: Dr. John F. Cadzow, Director, Ethnic Heritage Program, 119 Bowman Hall, Kent State University, Kent, Ohio 44242, USA.

VILNIAUS UNIVERSITETAS sekančiais metais švęs savo 400 metų veiklos sukaktį. Šion sukaktin išjungia ir Lietuvos dailininkai. V. Trušys jau sukūrė didelę akmens mozaiką universiteto lituanistikos centru, A. Kmieliauskas freskomis papuošė filologijos fakulteto rūmų skliautus, nutapydamas lietuvių mokslo ir kultūros veikėjų portretus. Tekstilinė R. Jasudytė užbai-

gė trijų dalių gobeleną lietuvių liaudies dainų motyvais. Žymiausių Vilniaus universiteto profesorių skulptūras kuria K. Bogdanas, J. Kėdainis bei kiti skulptoriai. Pagal architekto V. Brėdikio projektą pertvarkomas P. Skargos kiemas. Jis bus išklotas granito mozaika, papuoštas dekoratyvine G. Karaliaus skulptūra "Mokslas". Kitiems kiemeliams yra ruošiamos plastinės kompozicijos.

D-ro. Vinco Kudirkos, Lietuvos himno kūrėjo, bronzos biustas Kaune, Karo muzėjaus sodelyje, nepriklausomybės laikais. Prie paminklo dešinėje stovi torontiške Taleikytė-Adomavičienė su viešnia iš Hamburgo 1939 metais

ŠYPSENOS Parinko Pr. Aiš.

Palyginimas

— Aš jį taip pažįstu, kaip savo kišenę.

— Tai turbūt tas žmogus labai tuščias.

Irgi užsiėmimas

Jonukas: Mano tėtis yra stogdengys, o ką tavo tėtis veikia?

Petrukas: Tai, ką jam mama liepia.

Nusiraminiimas

Vyras: Ar neliūdėsi per tą laiką, kai aš sėdėsiu kalėjime?

Žmona: Taip, bet vienas mano nusiraminiimas, kad žinosiu kur tu praleidi naktis.

Diplomatas

Baronas Rotšildas kartą nusiuntė kompozitoriui Rossiniui puikių vynuogių iš savo vynuogynų. Kompozitorius parašė laišką:

... Dėkoju už dovaną. Vynuogės — puikios, bet, tiesą pasakius, nemėgstu vynu piliulėse". Baronas suprato ir nusiuntė Rossiniui savo geriausio Chateau-Lafitte vynu statinaitę.

Iš spaudos sužinojo

— Ar tu girdėjai, Popovai, — kartą paklausė jaunas bulgaras savo draugą, — Rusijoje kiekvienas draugas turi nuosavą namą?

— Aš dvejus metus praleidau Rusijoje, tačiau nieko panašaus nepatyrčiau, — atsakė jam draugas.

— Tai, matyt, tu neskaitai laikraščiu!..

Parinko Pr. Aiš.

Pasakoja grįžusieji iš Australijos

Iš VI-tosios lietuvių skautų tautinės stovyklos š.m. sausio 16 d. į Torontą grįžo jaunimo aštuoniukė, atstovavusi "Šatrijos" — "Rambyno" tuntams ir jų ribose veikiančiam sktn. Stepo Kairio muzikiniam vienetai. Apstoti šeimos narių, giminių, draugų, jie ne po vieną kartą turėjo pasakoti savo įspūdžius apie ilgas keliones, Australijos lietuvių stovyklą, koncertus, matytus miestus, daiktus ir žmones. Pavyko juos "TŽ" bendradarbiui sutelkti ir paklausinti:

— Ką galėtum pasakyti apie pačią kelionę: kada ir kokių lėktuvu išskridote, kaip sekėsi, kokio buvo nuotaika, kur sustodavote, kaip jautėtės, ką patyrėt, kas geriausiai patiko?

Alvydas - Tomas Senkevičius: Išskridom gruodžio 20 d. Dėl labai blogo oro planai pasikeitė — Čikagos aerodromas atsisakė mus priimit. Naujus bilietus nusipirkę skridom tiesiai į Los Angeles "Air Canada" lėktuvu. Mūsiškiai laikėmės kartu. Ekране bežiūrint "Rocky" pasirodė ir Kalifornija. Sekančią dieną buvo aprodytas Los Angeles miestas. Visiems buvo įdomi naujiena "Universal" studijos, kur gaminami filmai.

Tolimesnė kelionė — Pacifiku. Patogiai sėdėjome viename iš pačių didžiausių keleivinių lėktuvų "Pan American Airlines 747B". Jis tikrai yra milžinas. Ir čia vėl skridome nakties metu. Maždaug apie vidurnaktį pasiekėm Honolulu, kur stovėjome pusantros valandos. Po tos pertraukos pasukom į pietvakarius. Dauguma keleivių jau miegojo. Buvo girdėti tik švelnus stiprių motorų ūžimas. Perskridom International Date Line, prarasdami vieną dieną. Saulei pradėjus kilti, pirmą kartą pamatėm Pacifiką ir netrukus pasiekėm Nadi, Fidži salos miestą. Išlipus iš lėktuvo, buvo karštą kaip pirty. Gražioj saloj valandžiukę pasivaikščiujom ir tuoj tęsėm paskutinį kelionės etapą. Sydnėjū pasiekėm gruodžio 23 d., 9 v.r.

Beveik visą savaitę ten važinėjom patogiais autobusais, laivais, globėjų automobiliais. Matėm daug parkų, paplūdimių, uostų, miškų. Reikėjo priprasti važinėti kaire gatvės puse. Po pirmosios ekskursijos išskridom "Ansett Airlines" lėktuvu į Australijos sostinę Kanberą. Ten specialiu autobusu paveziojo, aprodė labai gražias miesto vietas. Pietavom puošniame lietuvių klube ir po to skridom į Melburną. Australijos žemė iš lėktuvo atrodo kaip parudavusi

Pokalbis su aštuoniais skautais, dalyvavusiais tautinėj stovykloj

oda. Daug dykumų, kalnų. Melburne viešėjome tris dienas. Iš stovyklos važiuojome apžiūrėti Australijos gyvijos. Įdomiausi buvo pingvinai, vakare iš jūros keliavę į savo "namus" pakrantėse. Po stovyklos iš Melburno į Sydnėjū skridome specialaus tipo lėktuvu "Pan Am 747 SP". Jo skaitytuvai ir kita navigacinė aparatūra — kaip "Mercury" ar "Gemini" raketose naudota. Palikę Sydnėjū, skridome atgal 37,000 pėdų augštyje. Visi gyvenom patirtais maloniais įspūdžiais. Per Los Angeles ir Čikagą Torontą pasiekėm sausio 16 d. Visi sveiki, laimingi ir patenkinti. Iš viso padarėm 21,170 mylių per 38 valandas. Jei būtume skridę 10 kartų ilgiau, būtume pasiekę mėnulį...

— Papasakok apie Australijos lietuvių: kas pasitiko, kaip buvo priimti, kur apsigyvenot, kaip leidote Kalėdas, kur ir kaip sutikot Naujuosius Metus. Kaip lietuviai įsikūrę, kokios jų problemos, koks jaunimas?

Sandra Kazilevičiūtė: Po muitinės kontrolės, kuri buvo labai paviršutiniška, mus pasitiko VI tautinės stovyklos rengėjų komiteto nariai. Tik jų dėka taip lengvai ir atlikome visus keliautojų formalumus. Aerodromo salėj mūsų jau laukė didesnė Australijos lietuvių grupė. Mūsiškiai, kurie ten turėjo giminių ar draugų, greitai vieni kitus susirado ir sveikinosi. Mes, kurie dar nieko nepažinojom, stoviniavom, gnybdami vienas kitam, kad įsitikintume, jog tikrai Australijoje esam. Autobusas nuvežė į Sydnėjaus Lietuvių Klubą, kur įvyko oficialus mūsų sutikimas ir pasveikinimas. Paskui visus mus perdavė globėjams, kurie mumis nuoširdžiai rūpinosi.

Pirmas pastebėtas dalykas ir buvo — Australijos lietuvių draugiškumas ir nuoširdumas. Stovyklos rengėjų komitetas paruošė įdomią ir mums labai naudingą programą, kurią globėjai stropiai vykdė. Keliavom po miestą ir apylinkes, turėjom koncertus, susipažinimo vakarus, jiešmines.

Kadangi atsiradom per Kalėdų šventes, tai daugumas australiečių atostogavo. Taigi, ir mūsų globėjai buvo laisvesni, turėjo daugiau laiko su mumis užsiimti. Kūčias praleidom su savo globėjais. Daugumas vakarieniavom Lietuvių Klube ir ten jautėmės kaip viena didelė šeima. Buvo tikros lietuviškos

SIMAS NAMIKAS iš Toronto su kengūraite Australijoje

Kūčios. Trūko tik žemos temperatūros ir sniego...

Kalėdų rytą uniformuoti dalyvavome bendrose lietuvių pamaldose. Dieną praleidom su savo globėjais ar pažįstamais.

Melburne gavome naujus globėjus. Bet nuoširdumas liko tas pats. Ir tai mus labai žavėjo. Čia sutikom Naujuosius Metus. Buvo privažiavę daug jaunimo iš Tasmanijos, Sydnėjaus, Adelaides. Labai smagiai praleidom laiką su senais ir naujais draugais.

Lyginant Australijos lietuvių su kitų kraštų lietuvių, didelio skirtumo nematyti. Kiekvienoj didesnėj kolonijoje lietuviai turi savus bendrus namus-klubus, kur susitinka ir pabendrauja. Jaunimo dauguma yra organizuoti — priklauso skautams, tautinių šokių grupėms, sporto klubams. Lietuviškumas panašus kaip Kanadoj, bet anglų kalba nevengiama. Mums labai malonų įspūdį paliko šeiminių rūpestis ir tiesiog tobulas organizuotumas, parodytas mus globojant. Stengsimės nors iš dalies jiems atilyginti, priimdami svečius iš Australijos Toronte, kai čia šią vasarą turėsime Pasaulio Lietuvių Dienas.

— Girdėjome apie talentų vakarus ir koncertus. Kiek iš tikrųjų jų buvo ir kur? Ką galėtum pasakyti apie sktn. Stepo Kairio muzikinio vieneto koncertus?

Renata Bubelytė: Sktn. Stepo Kairio muzikinis vienetas pasirodė tris kartus — du kartus talentų vakaruose ir vieną kartą stovykloje. Sydnėje buvo surengtas susipažinimo vakaras su koncertu gruodžio 25 d. Programoje turėjom 25 dainas, kurias atlikom per tris išėjimus. Be mūsų, buvo ir kitokių pasirodymų, ir programa pasidarė perilga. Tuo tarpu Melburne gruodžio 30 d. jau buvo geriau suorganizuota, o ir salė turėjo geresnę akustiką.

Stovykloje didžiojo laužo metu mūsų vienetas vėl koncertavo. Šį kartą mūsų liaudies instrumentais domėjosi svetimtaučiai, kurių čia netrūko. Australijoje iš viso nėra nė vieno tautinių instrumentų vieneto ir niekada nėra buvę. Todėl domėjimasis instrumentais visų buvo gana didelis. Žmonės klausinėjo apie mūsų kankles ir nevienas prašė pamokyti groti. Koncertų klausėsi daugiausia lietuviai. Jie buvo labai patenkinti mūsų atliekamomis dainomis. Pati jaučiau, kad turėjau progos Australijos lietuviams parodyti savąją kultūrą per liaudies muziką. Buvo daug progų pasikalbėti su žmonėmis, kurie domėjosi tokia muzika. Suradau daug naujų draugų ir draugių, kurių niekada nepamiršiu. Tai buvo atpildas už ilgą ruošimąsi tiems koncertams ir visai tai kelionei. Manau, kad ir kiti mūsų vieneto nariai panašiai jaučiasi.

Šuolis į laisvę

Tai atsitiko prieš tris dešimtmečius Vokietijoje
S. ŠETKUS

Pro ketvirto augšto langus matyti rudens lapuose paskendęs Štargardo miestas. Kažkur debesyse dunda sunkieji Amerikos bombonešiai. Niekas nebekliudo tiems bombonešiams skraidyti kur tik jie nori. Vokietija griuvėsiuose. Nebegamina naujų ginklų, nebereikia nė brėžinių. Sėdime tad per dienas didelėje braižykloje, bet nieko neveikiame. Belieka žiūrėti pro langus, už kurių matyti šio gražaus miesto raudoni stogai, gausių šventovių bokštai bokšteliai, primenantys Vilnių.

Taip vieną dieną besėdint, ant laiptu pasirodo fabriko saugumo viršininkas majoras Johan Lindikeit. Fabriko nebėra. Prieš porą savaičių anglų bombonešiai, atskridę saulėtos dienos metu, per 45 minutes iš jo padarė sulankstytos geležies bei rūkstančio gruzo dykybę. Užmaskuotas Pomeranijos soduose, tas fabrikas ilgai liko niekieno nepastebėtas. Jo įstai-gose darbus gavo ir būrelis panevėziečių lietuvių. Bombardavimo metu nė vienas jų nenukentėjo, bet kitataučių, taip pat ir vokiečių žuvo daug. Majoras Lindikeit dabar jieško kaltininkų. Jis pasiuntė į kacetų nemaža šio fabriko darbininkų bei tarnautojų. Nenuostabu tad, kad jo pasirodymas šioje braižykloje nieko gero nereiškę, bet niekad nemaniau, kad šį kartą galėjo būti mano eilė.

Tvirtais žingsniais jis prieina prie mano stalo, nurodo užleisti kėdę ir be jokių ceremonijų ima vartyti brėžinius, popierius, raustis po stalčius ir net po kišenes. Ką sau tinkamo radęs, be žodžio dedasi į portfelį. Baigęs savo darbą, nurodo užsilikti apsiaustą, ir iš lėto leidžiamės laiptais žemyn. Žemyn ir žemyn iki pat požemių šio seno pastato, kuris priglaudė mūsų braižyklą. Atidaro vieno sandėlio duris, įleidžia į vidų, užrakina duris ir nueina savais keliais. Turiu progą pasvarstyti, kas gi čia man dabar atsitiko po keleto mėnesių darbo Vokietijoje. Gi atsitiko ne kas. Esu suimtas be jokio supratimo, kuo tas viskas baigsis.

Sovietai artėja prie Rytprūsių visu frontu. Panika jaučiama visame krašte ir, jei ne kacetas, tai — rusai. Neatrodė prasminga begalvoti, kas atsitiko, bet žiūrėti, kaip iš šios padėties išsisukti. Bent pamėginti. Išnyksi iš šios žemės paviršiaus, ir niekas net nežinos,

kad buvai, išskyrus žmoną Pyritz lagerio ambulatorijoje. Gyvenome tame lageryje už 30 kilometrų. Kasdien važinėjom iš jo į darbą ir atgal. Nustebęs žmona nesulaukusi šį vakarą. Bus pirmas toks išsiskyrimas nuo atsisveikinimo su Lietuva dienos tą 1944 m. sunkią, bet gražią vasarą.

Reikėjo kaip nors išlikti iš šios skylės, pasiekti lagerį, pasiimti žmoną ir dingti anglų fronto linkme. Bet kaip? Išlikti iš kitos vietos gal ir taip, bet ne iš šio tvirto, cementinio rūsi.

* * *

Pirmoji viltis sužibo vidurnaktį, tarp durų pasirodžius dviem seneliams vokiečiam folkšturmiečiam, vos bepakeliantiem ilgus šautuvus. Nusigabėna jiedu mane į geležinkelio stotį, įlaipina į atskirą vagoną, pasodina ant suolo ir patys atsisėda iš šalių. Paklausus, kur veža, atsako "nach Stettin" ir maloniai prašo nieko daugiau nebeklausti.

Antra viltis blykstelėjo, kai pamačiau, jog kažkodėl traukinys neina tiesiai Štettino link, bet pro lagerį. Jei per sekantį valandą nesugebėsiu atsiskirti nuo šių draugiškų seneliukų, tai gali būti tokia gyvenimo klaida, kurios nebegalėsiu atitaisyti. Reikia atsiskirti ir viskas. Esu jau išlindęs "geroje vietoje" pro langą ir pakibęs ore, kaip gerame James Bond filme. Tik čia kabant, rankom įsikibus į vagono langą, traukiniui lekiant nežiūrime tamsoje ir vėjui plėšiant, — darosi nebeįmanoma išsilaikyti. Pasileidžiu žemyn, spėjęs dar persizegnoti dešine ranka.

Atsitrenkiu į žabus, žoles, murkteliu į vandenį, pasineriu virš galvos, bet kapstausi negaišdamas. Išsikapstau ant kranto, galiu judinti rankas ir kojas. Matau, kad traukinys dunda ir nudunda, švytuodamas dviem paskutinėm raudonom šviesom.

* * *

Dabar jau esu tikras bėglys nuo Trečiojo Reicho teisingumo rankų. Gaišti nebegalima nė sekundės. Klupdamas, griūdama per žoles, krūmus ir vandenį, žengiu pirmyn, nes to-lumoje, laukuose, jau lyg ir matyti Pyritz lagerio silpnos šviesos ambulatorijos languose. Sustoju pasiklausyti. Seneliukai gali traukinį sustabdyti betkuriuo momentu ir sukelti lageryje aliarmą telefonu. Nieko nesigirdi. Tik tolumoje dunda traukinys. Artėjant sovietams, ir seneliukai turi pakankamai savų rūpesčių. Greičiausiai jie džiaugiasi atsikratę nereikalinga našta.

Vistiek prie lagerio artėju per klimpstančias dirvas atsargiai. Šis lageris Luftvafės žinioje. Sargyba budi prie pagrindinių vartų, pro kuriuos ji pagal sąrašus išleidžia į darbus daugybę rusų, lenkų, italų, prancūzų darbininkų, o po darbo suleidžia į lagerį. Tie sargybiniai iš sąrašo žino, jog nesugrįžau ir, galimas dalykas, dabar patylomis laukia svečio.

Prislenku arčiau ir matau, kad sargybiniai ramūs. Vaikštinėja paprastai, persimetę ant pečių automatus. Belieka įeiti į lagerį kur nors arčiau įėjimo į ambulatoriją. Deja, tvora nepasiekiamai augšta, mūrinė ir be plyšių, vietomis apšviesta stiprokų elektros lempų, pritaistytų prie telefono stulpų, metančių ant sienų tinkamus perlipimui šešėlius.

Lipu ir perlipu. Bematant atsiduriu tamsiame pirmo

augšto koridoriuje. Tenka ir čia judėti atsargiai. Šis lageris nedaug kuo skiriasi nuo kacetų. Pavolgės vokiečiai budi koridoriuose. Jie yra griežti užtiktiems nevietaje. Bet štai koridoriumi ateina lietuviai. Prašau jį skubiai pranešti žmonai ambulatorijoje, kad ji tuojau ateitų apačion. Jis jau žinojo mano istoriją, sakė nieko negalįs padėti ir nuėjo. Nesigraūžiu nė dabar, rašydamas šias eilutes. Tokie buvo laikai — kiekvienam reikėjo žiūrėti savęs.

Suoliai į šešėlius... ir jau ambulatorijoje, kur žmona dirba kaip gail. sesuo. Ji nemiega. Laukia pasirodus, bet nevisai. Reikia pasiimti keturis baltinių bei drabužių lagaminus, atsigabentus iš Panevėžio. Yra ir dviratis. Viską reikia nunešti į apačią, perkelti per tvorą. Neverta raginti, nes ji niekad nesijaudina ir nesiskubina. Viską sutvarkau, viena ausim klausydamasis aliarminio švilpuko, bet jo negirdėti. Štai mudu jau už tvoros.

Tamsa begalinė. Klimpsta kojos ir dviratis į dirvą, judėjimas eina lėtai. Paryčiui pasiekiamame pirmus krūmus už šios plačios dirvos. Dieną praleidžiame krūmuose, o naktį vėl pirmyn. Vieną dieną krūmuose išgirstame besikeikiančius rusiškus balsus, bet žmonių nematyti. Galėjo būti desantininkai.

Tik po trijų dienų ir naktų pasiekiamame kiek pasnigusį lauką, už kurio matosi krūmai, o už jų — maža geležinkelio stotelė ir ant bėgių stovintis prekinis traukinys. Jį pasiekus gali būti gerai, bet žmona atsako toliau bejudėti. Nustumių dviratį su kroviniu, sugrįžęs užsiverčiu žmoną ant pečių, ir ji jau vietoje. Stotelėje — nė gyvos dvasios. Palieku viską krūmuose ir priselindęs prastumių vagono duris. Žiba ūkiška lempa, daug šieno bei šiaudų, sovietų šeimos jaukiai įtaisiusios tolaimai kelionei. Jos sutinka mus priglausti, paslėpti šiauduose ir, kam klausiant, nieko nežinoti.

Įsitaisome šiltai ir bematant užmiegame kaip negyvi. Nežinia kiek laiko praėjus pabundu. Traukinys nešasi nežinia kuria linkme, vienodai ir greitai. Pro durų plyšį įeina melsvai virpanti nakties šviesa. Neptoliausiai girdėti būgnų garsai. Aišku, tai Hamburgas vėl bombarduojamas. Artėjame prie anglų fronto. Kaip nors ir jį pasieksime. Tuo tarpu verta dar pailsėti. Vėl apsikasame šiaudais ir pasineriame į laimingą sapnų karalystę, kurioje dalykai atrodo daug geriau, negu tikrovėje.

Nijolė Sadūnaitė

KYRIE, ELEISON

*As be Taveš, kaip krintanti smiltelė,
Kaip tirpstantis šešėlis vakaru.
Kaip jūrose paklydusi valtėlė,
Beblaškoma gyvenimo audru.*

*O Kyrie, o Kyrie eleison,
O Viešpatie, pasigailėk manęs.
Nuo Tavo kojų niekur, niekur neisiu —
Pažvelk į mano vargo grandines.*

*Marijos rankos šventos ir nekaltos
Tau mano maldą neša nuolatos.
Per ją mūs širdys kenčiančios, sugeltos,
Tau Kyrie eleison vis kartos...*

*Kasdien šį ilgėsingą šauksmą didi
Tikėjimas, Viltis ir Meilė lydi.*

LIETUVIŠKA ŠIRDIS AMAZONIJOJ

Iš Guajara-Mirim, RO, rašo tenykščio, vis labiau vertinamo, "Centro Médico Social" steigėjas ir vedėjas, kun. dr. F. A. Bendoraitis:

"Prieš porą dienų grįžau iš GUAPORĖS. Džiaugiuosi darbo dienų rezultatais. Aplankėme 60 paupio vietovių, teikdami medicinos, odontologijos ir įvairių vaistų pagalbą vargdieniams.

Turėjome

- 558 medicinos konsultacijas
- 237 odontologijos intervencijas
- 362 dantų ištraukimus
- 451 skiepėjimus (vacinos).

Siunčiu kartu 1977 metų darbuotės ligoninėj statistiką:

- 25.462 konsultacijos
- 5.995 internuoti ligoniai su
- 36.447 dienų-naktų globa
- 7.578 skubios pagalbos atvejai
- 15.811 laboratorijos egzaminų

Tas visas — tai tik CENTRE, neskaitant atliktos panašios paslaugos šešiose kelionėse upėmis (kaip kad viršų minėtoji).

Visas čia mano darbas ir gyvenimas yra pašvęstas "CARITAS ET AMOR" (Dievo ir artimo meilė) šūkiu.

Mano darbo kabinete kabo lietuviški paveikslai, kurie primena man ir kitiems mano lietuvišką kilmę, kurios niekuomet neužmirštu.

Žinau, kad jums tarp lietuvių dirbti yra daug sunkiau, negu čia man Amazonės misijoje. Lietuvių ydas ir jų "jauliosies" aš jau turėjau progos pažinti. Gaila, bet taip yra...

Kada kas pas mane atvažiuos, tą ir kitką pamatys ir išgirs. Tuo tarpu broliški sveikinimai visiems".

Mielam mūsų misionieriui pagarba, kad taip augštai kelia Lietuvos vardą ir mums tolimoj Amazonijoje; ir linkėjimai nepalūžti nelengvam tokiam artimo meilės darbe.

SKAITYTOJAI PASISAKO

"IŠ DIDELIO RAŠTO IŠEINA IŠ KRAŠTO"

Atrodo, kad vieni laikraštyje skaito tai, kas parašyta, kiti ką diktuoja užpykusi jų pačių širdis.

Perskaitęs p. Jono Markevičiaus rašinį neradau jame jokio buvusio Lietuvos konsulo suniekinimo. Pagal tą rašinį, man pasirodė Konsulas simpatiškas, korektiškas ir, svarbiausia teisingas, kad nenusileido spaudimui ir nepradėjo išdavinėti mokslo pažymėjimų asmenims, kurie Lietuvoje nei tokių pažymėjimų, nei tokių mokslo laipsnių neturėjo.

Kuo buvau labai nustebintas, tai p. H. Mošinskienės laiško stiliumi. Jos "pagarba" oponentui. Jau baigiu šeštą dešimtį. Nuo dešimties metų, tai yra jau beveik 50 metų, uoliai skaitau lietuvišką spaudą. Bet prisipažįstu, kad tokių "spaudos perliukų", kaip "paplavų smarvė", "Meluojai", "sukalkėjusi atmintis", "susigrabaliosis" ir panašių niekur neradau; manau, net bolšvikinėje spaudoje "puikesnių" būtų sunku surasti.

Gera, kad Markevičius, rašydamas apie labai skaudžius dalykus, pajėgė rašyti ne tik su humoru, bet pasistengė neminėti vardų. "Nomina odiosa sunt". Nesupratau kodėl p. Mošinskienė kiršintojais laiko ne tuos asmenis, kurie, nesiskaitydami su jokiomis priemonėmis, metė T.T. Jėzuitus iš Mokos, T.T. Saleziečius iš Vila Zelinos ir dabar meta Vila Anastácio lietuvius iš jų pačių mokyklos, o p. Markevičių, šiuos nemalonius įvykius priminusį.

V. Anastácio lietuviui užuojautą reiškia ne tik p. Markevičius, bet ir dauguma lietuviškos S. Paulo kolonijos narių. Liūdna, ir labai liūdna, kad lietuviai lietuvius skundžia teisman. Tokie įvykiai tikrai yra skaudūs ir lietuviškai kolonijai garbės nedaro.

Užuojautą reikia reikšti ne tik, kai kas mirė, bet taip pat jei lietuvis yra skriaudžiamas, tuo labiau jei lietuvis yra skriaudžiamas lietuviu. Užuojautą reikia reikšti ne tik skriaudžiamiesiems, bet ir skriaudėjams. Kas gali būti liūdnesnio, negu tai, kad miršta lietuviu garbė?...

J. Šeškevičius

ISPŪDŽIAI LIETUVOJE

Buvau Lietuvoje, bet tik Vilniuje. Visur po miestą išvaikščiojau, lankydama įdomesnes vietas. AUŠROS VARTŲ koplyčia švarutėlė, ir ten ateina daug jaunų žmonių pasimelsti.

RASŲ KAPINĖS prižiūrimos. Aplankiau Čiurlionio, Basanavičiaus, Vileišių ir kitus kapus. Pasibaisėtinas tačiau vaizdas buvo RASŲ KOPLYČIOJE. Atrodo būta gražios, gana didelės; altorių būta trys. Bet anei vieno švento paveikslo ar statulos. Lubų kopula su vitražais, bet kiaura, ir lietus pylėsi iš viršaus. Priversta pilna šakų, pjuvenų. Pagalvojau: kiek čia sugraudintomis širdimis perėjo žmonių per šią koplyčią, ir tūkstančiais numirėlių išnešė iš jos. O paversta tiesiai šiukšlynu..

Lietuvius galima atpažinti iš

veidų ir aprangos. Kadangi taip ir matosi ant nugarų amerikoniškos, australiškos, angliškos medžiagos ir megztiniai. Burliakai, daugiausia baltarusai, atvyksta ter-bomis apsikrovinę į Vilniaus turgelį, kur kolchozininkai ir pensininkai sunėša produktus parduoti — bulves, medų, uogas.

Krautuvės labai biednos. Pieniški produktai prieinama kaina, o mėsa nepaprastai brangi.

Žmonės girtauja; ir labai gailisi kad jie neišbėgė iš Lietuvos. Daugumas tikisi dar laisvos Lietuvos.

Buvusi Lietuvoj

• Žmogus be religijos yra keleivis be tikslo, klausėjas be atsakymo, kovotojas be pergalės, mirštantis be naujo gyvenimo. ŠV. AUGUSTINAS

"MŪSŲ TAUTAI PASISEKĖ"

DAR NE VISUR NUVYTO SKAUSMO GĖLĖS IR NEUŽDARYTI GYVOJO VANDENS ŠALTINIAI..'

"... Nežiūrint, kur begyvensi, visur iškyla tie patys svarbiausi rūpesčiai ir klausimai — žmogaus sielos išganymas. Ir ne visada lengva žinoti, kur yra tas tinkamiausias laukas, kuriame mes galėtume daugiausia atnešti naudos. Tik sielų Karaliui tai žinoma, o mums belieka žydyti ten, kur Jis mus pasėjo. Jei pasėjo mus į skausmų dirvą — žydekime skausme, jei į vienatvės — tai vienatvėje, nes Sutvėrėjas sėja net gražiausias gėles neprieinamuose kalnų tarpekliuose, ir jos turi savo vertę, nors jų nemato joks žmogus. Mums gi šiais laikais gyventi nematomiems nejmanoma; tik sielos skausmas gali būti nematomas, ir kaip žiedai jis gali būti nuolat skinamas ir aukojamas Atpirkėjui. Tai gražiausia Jėzaus altoriaus puošmena. Be tokios rūšies papuošalų būna nykios net ir gražiausios šventovės; be tokios rūšies aukotojų būna skurdžios net ir didžiausios tautos.

... Atrodo, kad mūsų tautai pasisekė, nes dar ne visur nuvyto skausmo gėlės ir todėl mums dar neuždaryti Gyvojo Vandens šaltiniai.

... Prie šio šaltinio visada džiugiai budėti linkiu ir Jums..."

iš kalinio Petro Plumpos-Pluiros laiško
L.K.B. Kronika, Nr. 25

Pietūs šv. Juozapo šventėj V. Zelinoj

MŪSŲ ŽINIŲ

ATKIRTIMAS ŠMEIŽTUI

Literatūros Būrelio susirinkime inž. Arūnas Steponaitis įsipa-reigojo atremti žydų organizacijos šmeižtą, liečiantį mūsų tautiečius, Kovo pabaigoj JORNAL DO BRASIL patalpino tokį PROTESTĄ:

Protesto

Envio meu protesto relativo às calúnias apresentadas na edição de 22/02/78 do JORNAL DO BRASIL, reportagem Israelense aponta criminoso de guerra no Brasil, do correspondente Mário Chimanovitch. Causou-me profundo desgosto o facto de que nosso querido Monsenhor Zenonas Ignatovicus, recentemente falecido, foi difamado com base em informações falsas, fornecidas pelos ocupantes comunistas da Lituania. Então vocês acreditam mais nos terroristas soviéticos, que perseguem todos os povos por eles subjugados do que, por exemplo, nos altos dignitários da Igreja Católica, que sempre prestigiaram o falecido?

Bastaria consultar qualquer representante da comunidade lituana no Brasil que conheceu o referido sacerdote para ter comprovação da grande estima que todos lhe dedicamos pelo seu patriotismo e alto humanismo. Para que, pelo menos seja desfeita a ofensa moral à memória do Padre Zenonas Ignatovicus, suponho que não houve má-fé por parte do JORNAL DO BRASIL na publicação da notícia, peço que seja publicado um desmentido. Arunas Stepowaitis — São Paulo (SP).

LABDAROS RATELIS

A. V., su prenumerata už ML, Velykų proga įteikė 300 kr. auką lietuviškai šalpai.

ŠALPOS RATELIS, dėkodamas už šią paramą, praneša, kad Prisikėlimo švenčių proga buvo sušelpți keli mūsų ligoniai bei jokios pensijos neturintieji tautiečiai 850 kr. suma. — Tai labai kukli parama; ir ženklas, kad mū-

BOM RETIRO APYLINKĖJ

Balandžio (abril) 9 dieną, 10 valandą BOM RETIRO, Colégio Sta. Inés, Rua Três Rios 362, bus laikomos 30-tos dienos Mišios už a.a. A D O M A K R U K A.

Ta pačia proga bus paminėtos 31-sios metinės JUOZO KRUKO (tėvo) ir 8-tos metinės ONOS KRUKIENĖS (motinos), kuri čia neužmirštama ypač dėl jos labdarybės.

Giminės ir pažįstami prašomi dalyvauti.

Ona Krukaitė-Bogutienė

sų lietuviškoji šalpa bei solidarumas dar labai mažai jaučiami dalykai.

Ypač dabar, ateinant žiemai, reikėtų daugiau susirūpinti neturtingais mūsų tautiečiais, suteikiant jiems šiltesnės aprangos, maisto produktų bei pinigines paramos. Nevienam jų trūksta pinigų ir už kukliausį butuką užsimokėti,

ŠALPOS RATELIS dėkoja ir tiems "geriesiems kaimynams", kurie lanko ir šelpia ligonius, senelius, našlaičius kada, ir kaip jiems išeina.

Už viską jiems atlygins Tas, Kuris sušelpiamas šių vargdienių asmeny.

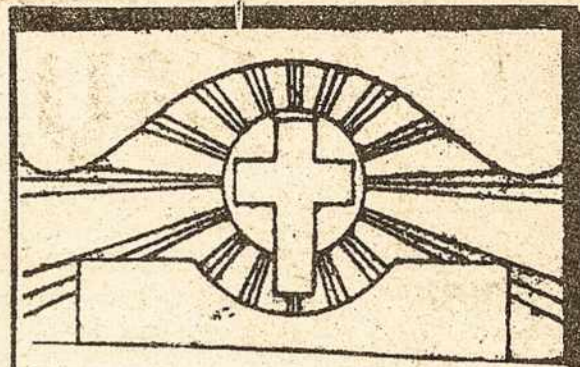
RADINYS — "BROŠKA"

Šv. Kazimiero p-jos klebonijoje atsirado graži, penkių mėlynų "btangakmenių" sagė — "broška", matyt, kieno per šventę pamesta. Interesuotieji gali ateiti atsiipti.

PRISIMINTAS M.TAMALIŪNAS

Sekmadienį, vakare, šv. Kazimiero p-jos koplyčioj, buvo prisimintas a.a. MOTIEJUS TAMALIŪNAS, 30 dienos po mirties proga. Susirinko ne tik namiškiai ir giminės, o taip pat ir Broliukai bei pažįstami. Kun. Pr. Gavėnas, po Evangelijos, pabrėžė, kad šiandien — susitikimo diena: apaštalai susitinka su Kristumi, pirmieji krikščionys švenčia susitikimą "agapes", mes primenam a.a. Motiejaus susitikimą su Kristumi. Pasišventęs šeimai, visuomenei, lietuviškai spaudai, jis, matyt, gyveno tikėjimu, jei jo pasakutiniai žodžiai buvo, mirties išvakarėse: "Ontute, atnešk man Viešpatį".

Gražu stebėti, kad ir vaikaičiai nori sekti senelio pėdomis. Ir, nors mišrios šeimos, stengiasi pramokti lietuviškai. Ir vadovautis tikėjimu.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Atvelykyje, balandžio 2 d., mirė Sta. Helena Igoninėj, Jonas VITKAUSKAS. Jis gimė Čikagoje, 13 rugpjūčio 1908 m. Iš ten nuvyko į Lietuvą ir iš Lietuvos atvyko į Braziliją 1927 metais. Dirbo 40 metų Antartikoje kaip mechanikas. Paskutiniu metu gyveno Santa-noje. Paliko žmoną Oną, vaikus Vinčą ir Aldoną, vieną anūką ir žentą. Palaidotas Campo Grande kapinėse, Sto. Amaro. 7-tos dienos Mišios bus laikomos ateinantį šeštadienį, 19 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje, rua Juatindiba, 28.

A+A

JUOZUI KLIŠIUI

mirus, jo žmoną MARIJONĄ, dukteris IRENĄ BĖ-LAPETRAVIČIENĘ — mūsų choristę — su šeima ir WILMĄ bei kitas gimines giliai užjaučiame.

Lietuvių Katalikų Bendruomenės
CHORAS

DĖMESIO

Šv. Kazimiero p-jos klebonijoje buvo atidarvitas iš Romos atvežtų DEVOCIONALIJŲ KIOSKAS. Yra rožančių, ženkliukų, medalikėlių, medalių, kryžiuokų paveiksluokų, žiedų, stovylėlių ir kt.

Kas lankosi raštinėj ar koplyčioj, gali pasirinkti ir įsigyti palyginus nebrangių devocionalijų ir būdingų suvenyrų.

Lietuviška knyga — geriausia dovana!

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS—SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones:274.0677 - (Res.274.1886)
São Paulo

Verbų sekmadienis V. Zelinoj

MŪSŲ ŽINIOS

SODYBA

Išvykų (Pic-nic) namo baigti pamatai ir kyla sienos. Svečių namui gabenama medžiaga. Namas turės keturis butus (apartamentos), gražią salę, virtuvę ir 100 kvadratinių metrų varandą. Vien durys šiam pastatui kainavo 14.000,00 kruzeirų. Prie senelių namuko buvo pastatytos lietuviškos gonkos. P. Petras Šimonis Senelių Namukui daro lietuviškas langines. Svečių namui planus parengė p. Jonas Silickas. Pirminė elektros linija baigta ir laukia valdžios inžinierių pripažinimo.

Vienas tautietis dėl šeimą ištikusios ligos nori parduoti savo sklypą sodyboje. Sklypas yra pačioje geriausioje vietoje. Suinteresuotieji gali kreiptis į Dėdę Juozą.

BLB-NĖS INFORMACIJA

Balandžio 14 d., 20 val. šaukiamas BLB-nės Tarybos posėdis. Posėdis bus šv. Kazimiero p-jos patalpose.

JAUNIMO KONGRESAS

NE "2", O "9"

ML 12 nr., 5 ps. straipsny KONGRESAS buvo klaidingai praneštas atstovų skaičius. Parašyta: "Para nós brasileiros, temos direito à 2 atstovai". Turi būti "9 atstovai". — Už klaidą atsiprašoma.

PRASMINGA AUTOKRITIKA: KALBĖTI LIETUVIŠKAI ŠEIMOJE

Buvo labai prasminga išgirsti, tarp lietuvių, tam tikra autokritika — savo poelgio aptarimas — lietuvių kalbos atžvilgiu: kalbėti lietuviškai šeimoje, didžia dalimi priklauso ne nuo vaikų, o nuo mūsų pačių, suaugusiųjų — tėvų, senelių, tetų...

Suprantama, kad jau svetur gimęs mūsų tautinis prieauglis yra būtina reikalingas ne vien lituanistinės mokyklos, lietuviškos pritaikintos literatūros, įvairių organizacijų ramsčio, bet ypatingai pačių atsakingųjų — suaugusiųjų — rimto, pastovaus, net pasišventusio, nusistatymo pagelbėti mūsų jaunimui išlikti lietuviams. Viso šito pagrindas — šeimos židinyse. (Krsp.)

• Lietuviškoji šeima yra mažoji Lietuva, kurioje auga ateities tauta.

"TĖVYNĖS VAIDILA"

Šio mėn. 20 d. sueina šeštosios metinės nuo KUN. BENEDIKTO SUGINTO mirties. Mišias už "Tėvynės Vaidilos" vėlę šv. Kazimiero parapijoje užprašė Šalpos Ratelis, balandžio 23 dieną.

Visi lietuviai turime reikšmingai priminti šį didelį mūsų tautiečių ir kunigą.

Laukiama sugestijų ir bendradarbiavimo.

KUNIGŲ PASITARIMAS

Praejusį penktadienį prel. P. Ragažinsko būstinėje susirinko lietuvių pastoracijoj dirbantys kunigai aptarti reliacijai Brazilijos vyskupų konferencijai apie lietuvių pastoracinį stovį, kliūtis bei ateities perspektyvas.

Pastebėta, kad Brazilijos dvasiškija labai mažai rūpinasi komunizmo pavergta Bažnyčia, taigi ir Lietuva. Todėl nutarta verstis ir leisti LKB KRONIKOS išrinktas svarbesnias žinias ir jas siųsti visiems Brazilijos vyskupams. Tik trūksta vertėjų.

Jei atsiras daugiau tinkamų vertėjų, žinios bus greičiau atspausdintos ir išplatintos po Braziliją. — Tai vienintelis ginklas, kurį turime, ir kurį reikia vartoti.

Šio ML numerio

Garbės Leidėja yra

p. ANELĖ BAUŽIENĖ

savo vyro, a.a. JUOZO BAUŽIO, mirties metinių proga. Poniai Anei gili padėka ir mielas prisiminimas.

Redakcija ir administracija

SUSIRINKIMAS

Balandžio 16 dieną, tuoj po sumos, Jaunimo Namuose šaukiamas šv. Juozapo Vyrų Brolijos visuotinis narių SUSIRINKIMAS.

Bus naujos valdybos rinkimai ir veiklos apžvalga. Narių dalyvavimas būtinas.

Valdyba

CASA VERDĖS lietuviai, norėdami pagerbti savo bičiulį ir didžiai nusipelnusį kolonijos veikėją,

a.a. MOTIEJŲ TAMALIŪNA

dalyvaus Mišiose už Velionį, kurios bus laikomos balandžio 9 d., sekmadienį, 17,30 val. N.S. das Dores bažnyčioje.

Mišias užprašė Matelionių ir Barbaro šeimos.

Per Mišias giedos Aušros choras.

Visi, kuriems a.a. Motiejaus Tamaliūno atmintis yra brangi, prašomi dalyvauti.

LIGONIAI

ONA ŠLEMBIENĖ, Tucuruvi, turėjo skubią operaciją. Dabar sveiksta dukters namuose, Sto. André. Ypač Aušros choras linki poniai Onai greitai pasveikti.

MONIKA KLEIZIENĖ, išleista iš ligoninės, gydos namie, apsupta namiškių bei kaimynių priežiūros. Visi linki poniai Monikai sveikatos.

LITERATŪROS BŪRELIS

Literatūros Būrelio susirinkimas įvyks balandžio 29 d., 20 val. pas pp. Alf. ir Rosą Petraičius, rua Nova York 28, apto. 32, Sumaré. Telef. 65-3286.

• TIKRAS KŪREJAS savo jėgų svorį jaučia savyje ir dėl to kūrybiškas yra net toli nuo savųjų. Jam Lietuva yra ten, kur jis pats yra.
J. ERETAS

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislao Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 150 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 700 kr. Paskiro numerio kaina: 3,00 kr. Užuojaus ir sveikinimai nuo 60 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti: "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį; vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.